

δὲ πίστεως καὶ δικαιοσύνης, ὅπου καὶ τὸ ἀνδρεῖον καὶ τὸ
 C θαρραλέον καὶ τὸ μεγαλόψυχον ἐν πολλαῖς ἐπιφανὲς γέ-
 γονε † δὲ πρὸς τὰ ἄλλα κατὰ τὴν φύσιν αὐτῶν, ἀλλ' ἢ
 ψέγοντας εἰς μόνην φιλίαν ἀνάρμοστον ἀποφαίνειν, παν-
 5 τάπασι δεινόν. καὶ γὰρ φιλότεκνοι καὶ φίλανδροι, καὶ τὸ
 στερκτικὸν ὅλως ἐν αὐταῖς, ὥσπερ εὐφυῆς χώρα καὶ δεκ-
 τικὴ φιλίας, οὔτε πειθοῦς οὔτε χαρίτων ἄμοιρον ὑπόκει-
 ται. καθάπερ δὲ λόγῳ ποίησις ἠδύσματα μέλη καὶ μέτρα
 καὶ ῥυθμοὺς ἐφαρμόσασα καὶ τὸ παιδεῦον αὐτοῦ κινητι-
 10 κώτερον ἐποίησε καὶ τὸ βλάπτον ἀφυλακτότερον, οὕτως
 ἢ φύσις γυναικὶ περιθεῖσα χάριν ὄψεως καὶ φωνῆς πιθα-
 νότητα καὶ μορφῆς ἐπαγωγὸν εἶδος, τῇ μὲν ἀκολάστῳ
 D πρὸς ἠδονὴν καὶ ἀπάτην τῇ δὲ σώφρονι πρὸς εὐνοίαν
 ἀνδρὸς καὶ φιλίαν μεγάλη συνήργησεν. ὁ μὲν οὖν Πλάτων
 15 τὸν Ξενοκράτη, τᾶλλα γενναῖον ὄντα καὶ μέγαν αὐστηρό-
 τατον δὲ τῷ ἦθει, παρεκάλει θύειν ταῖς Χάρισι· χρηστῇ
 δ' ἂν τις γυναικὶ καὶ σώφρονι παραινέσειε τῷ Ἐρωτι
 θύειν, ὅπως εὐμενῆς συνοικουρῇ τῷ γάμῳ καὶ ἠδὺς . . .
 γυναικείοις, καὶ μὴ πρὸς ἑτέραν ἀπορρυσίς ὁ ἀνὴρ ἀναγκά-
 20 ζηται τὰς ἐκ τῆς κωμωδίας λέγειν φωνάς (Com. adesp. 221)

‘οἷαν ἀδικῶ γυναιχ’ ὁ δυσδαίμων ἐγώ.’

τὸ γὰρ ἐρᾶν ἐν γάμῳ τοῦ ἐρᾶσθαι μείζον ἀγαθόν ἐστι·